

[Ministeren for skatter og afgifter]

bevægelige platforme (havanlæg), der er beskæftigede med off-shore-virksomhed i udlandet, til beskatningen af sømænd, der er omfattet af sømandsskatteordningen. Derudover indeholder lovforslaget en ajourføring af ligningslovens § 4 A og en ophævelse af nogle forældede bestemmelser i ligningslovens §§ 6 og 7 B.

Ved lov nr. 550 af 9. november 1984 blev sømandsfradraget forhøjet fra 720 kr. til 995 kr. og udenrigsfartfradraget fra 1.100 kr. til 1.400 kr. Disse ændringer vedrører kun sømænd, der er omfattet af sømandsskatteordningen. Danske sømænd på udenlandske skibe m.v. er ikke omfattet af sømandsskatteordningen. De har til gengæld et særligt fradrag i ligningslovens § 33 B, der ikke blev reguleret i forbindelse med forhøjelsen af sømandsfradraget og udenrigsfartfradraget.

Det er for at rette op på denne ubalance, at det nu foreslås at forhøje det særlige fradrag i ligningslovens § 33 B fra 16.000 kr. til 22.000 kr. Forslaget medfører, at danske sømænd om bord på udenlandske skibe igen vil blive beskattet nogenlunde på lige fod med danske sømænd om bord på danske skibe.

Forhøjelsen af fradraget i ligningslovens § 33 B har ingen administrative konsekvenser. Provenutabet antages at blive på ca. 3 mill. kr. i 1985, hvoraf knap halvdelen vedrører statsskatten. De øvrige forslag har ingen administrative eller provenumæssige konsekvenser.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg herefter anbefale forslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om konsolideringsfonde.
(Lovforslag nr. L 89).

Lovforslaget går ud på, at erhvervsdrivende personer og selskaber med virkning fra indkomståret 1985 kan få fradrag i den skattepligtige indkomst for henlæggelser til konsolideringsfonde. Henlæggelserne kan efter den skattepligtiges eget valg anvendes til at udjævne indkomst eller til forlods afskrivning på afskrivningsberettigede aktiver. Anvendes henlæggelser til at udjævne indkomst,

skal den skattepligtige indtægtsføre henlæggelsesbeløbet i et senere indkomstår. Anvendes henlæggelser til forlods afskrivning på aktiver, svarer den foreslåede ordning til den gældende ordning om investeringsfonds. Denne valgmulighed vil mindske tilskyndelsen til at foretage investeringer i afskrivningsberettigede aktiver af rent skattemæssige grunde. Da investeringsfondsordningen er videreført i lovforslaget, foreslås lov om investeringsfonds samtidig ophævet.

Formålet med den foreslåede ordning er at mindske de økonomiske problemer, som den progressive beskatning af personlig indkomst medfører for selvstændige erhvervsdrivende med stærkt svingende indtægter.

Efter forslaget kan skattepligtige flytte beskatning af det henlagte beløb fra det indkomstår, hvori henlæggelsen foretages som et fradrag i den skattepligtige indkomst, til et senere indkomstår, hvor henlæggelsesbeløbet medregnes til den skattepligtige indkomst. Herved får selvstændige erhvervsdrivende mulighed for at opnå en skattebesparelse, hvis marginalbeskatningen er lavere i anvendelsesåret end i henlæggelsesåret. Ordningen kommer også til at gælde selvstændigt arbejdende kunstnere, da disse skattemæssigt betragtes som selvstændige erhvervsdrivende. Hvis en henlæggelse anvendes til at udjævne indkomst i et indkomstår, hvor den skattepligtige har negativ indkomst, vil årets underskud kunne udlignes i den del af tidligere års overskud, som den skattepligtige har foretaget henlæggelser for. Herved bliver ordningen en udbygning af adgangen til efter ligningslovens regler at føre et års underskud frem til fradrag i de 5 følgende års indkomst.

Henlæggelser til konsolideringsfonde kan efter forslaget foretages af de samme skattepligtige, som kan foretage henlæggelser efter lov om investeringsfonds. Henlæggelsesbeløbets størrelse beregnes efter samme principper som henlæggelser til investeringsfonds, og fradrag for henlæggelsen er betinget af, at der foretages et indskud på en særlig konto i et pengeinstitut. Personer skal binde 70 pct. og selskaber 50 pct. af henlæggelsesbeløbet. Henlæggelse til konsolideringsfond skal inden 6 år være anvendt til at udjævne indkomst eller til forlods afskrivning.

Forslaget skal kun give skattepligtige mulighed for at udjævne indkomst og dermed tilnærme beskatningen af selvstændige er-

[Ministeren for skatter og afgifter]

hvervsdrivende med stærkt svingende indtægter til den beskatning, som personer med samme, men mere stabile indtægter er underlagt. Den rentefordel, der fremkommer som følge af, at beskatning af henlæggelsesbeløbet sker i et senere indkomstår, skal efter forslaget neutraliseres ved, at henlæggelsesbeløbet forhøjes med et procenttillæg for hvert år i henlæggelsesperioden. Procenttillægssatsen tænkes fastsat ved lov hvert år i forbindelse med reguleringstallet efter udskrivningsloven.

Gennem forhøjelse af henlæggelsesbeløbet opnås, at skattepligtige, der har samme marginalsattesats i henlæggelsesåret og i det senere anvendelsesår, hvor beløbet indtægtsføres, ikke vil have fordel af at foretage henlæggelser til konsolideringsfonde.

I forhold til lov om investeringsfonds betyder forslaget en administrativ forenkling i de situationer, hvor henlæggelsesbeløb skal beskattes. Ordningen er desuden udformet således, at der ikke er behov for de sanktionsbestemmelser, der findes i investeringsfondsloven. Virkningen af disse forenklinger vil imidlertid indtræde gradvis, da lov om investeringsfonds fortsat skal have virkning for henlæggelser, der er foretaget efter denne lov.

Forslaget skønnes at medføre et provenutab, der de første år vil udgøre ca. 25 mill. kr. og senere ca. 50 mill. kr. årligt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Nedbringelse af arbejdsløsheds-kassernes fejludbetalinger m.v.).

(Lovforslag nr. L 90).

I marts 1984 nedsatte jeg et udvalg til vurdering af problemet vedrørende arbejdsløsheds-kassernes fejludbetalinger. Baggrunden for min beslutning var, at resultaterne fra arbejdsdirektørens tilsyn med de statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser havde vist, at der sker fejludbetalinger fra arbejdsløsheds-kasserne af en uacceptabel størrelsesorden, hvilket påfører staten betydelige udgifter.

Udvalget afgav betænkning i september 1984.

Udvalget har skønnet, at fejludbetalingerne vedrørende arbejdsløshedsdagpenge og feriedagpenge i 1984 vil påføre staten en merudgift på 525 mill. kr. (600 mill. kr. for meget og 75 mill. kr. for lidt).

Fejludbetalinger af denne størrelsesorden må betragtes som uacceptable, og alle må have en klar interesse i, at disse fejludbetalinger nedbringes væsentligt. Regeringen finder det derfor vigtigt at få gennemført både administrative og lovmæssige ændringer, der vil medvirke til at nedbringe fejludbetalingerne yderligere allerede i 1985.

Udvalget har undersøgt en række forhold, der kan være medvirkende til, at der sker store fejludbetalinger. Disse undersøgelser har resulteret i en række forslag til ændringer vedrørende styring, administration, tilsyn og regelsæt.

Ved gennemgangen og vurderingen af udvalgets forslag har jeg været opmærksom på, at der ud over hensynet til at nedbringe fejludbetalingerne i visse tilfælde er modstående hensyn at tage, således at resultatet af overvejelserne, om forslagene skal søges gennemført eller ej, beror på en afvejning heraf.

Det har i overvejelserne været mit grundsyn, at fejludbetalingerne er et så væsentligt problem, at andre hensyn må vige for at opnå en reduktion af et vist omfang.

Jeg vil her gerne særligt nævne lovforslagets § 1, nr. 8, forslaget om, at kassen ikke har krav på refusion fra statskassen i tilfælde, hvor der er udbetalt dagpenge eller efterløn med urette.

Ved afvejningen af fremsættelsen af dette forslag skal man på den ene side være opmærksom på, at der her pålægges den enkelte arbejdsløsheds-kasse et stort ansvar i forhold til selve administrationen, men også (og måske især) i forhold til den enkelte kasses medlemskreds, idet det i sidste ende er medlemmerne, der skal betale, hvis kassens administration er utilstrækkelig.

På den anden side ligger der i forslaget et betydelig øget økonomisk incitament til selvkontrol, hvilket må antages at reducere fejludbetalingerne væsentligt.

Jeg er klar over, at der (som anført i bemærkningerne) er en risiko for, at forslaget medfører flere klagesager, men det er regeringens opfattelse, at forslaget er så væsent-